

Amerika's trots

Het Yellowstone National Park beslaat het noordwesten van de staat Wyoming, dringt een stukje door in Idaho en loopt uit als een gekarteld broodmes in Montana. Vulkanen legden er eeuwen geleden hun wil op en nu nog spuit en borrelt het er langs alle kanten. Bizons, wolven, beren, elanden en een hoop aanverwanten verzorgen er zonder het te beseffen de public relations. Met succes, want elk jaar zakken er 2,5 miljoen bezoekers af naar één van de mooiste nationale parken ter wereld. En omdat je er op een dag toch eens in de buurt verzeilt: een handleiding om Amerika's grootste trots met kennis van zaken te doorkruisen.

En zo staan we op een prille zomerdag in Red Lodge (Montana), de noordelijke toegangspoort tot het park. Eergisteren hebben we in Rapid City (South Dakota) twee Harley huurmotoren opgepikt en tijdens de rit hierheen hebben we kunnen vaststellen dat het rustige tafereel wonderwel samengaat met de aard van de wegen alhier.

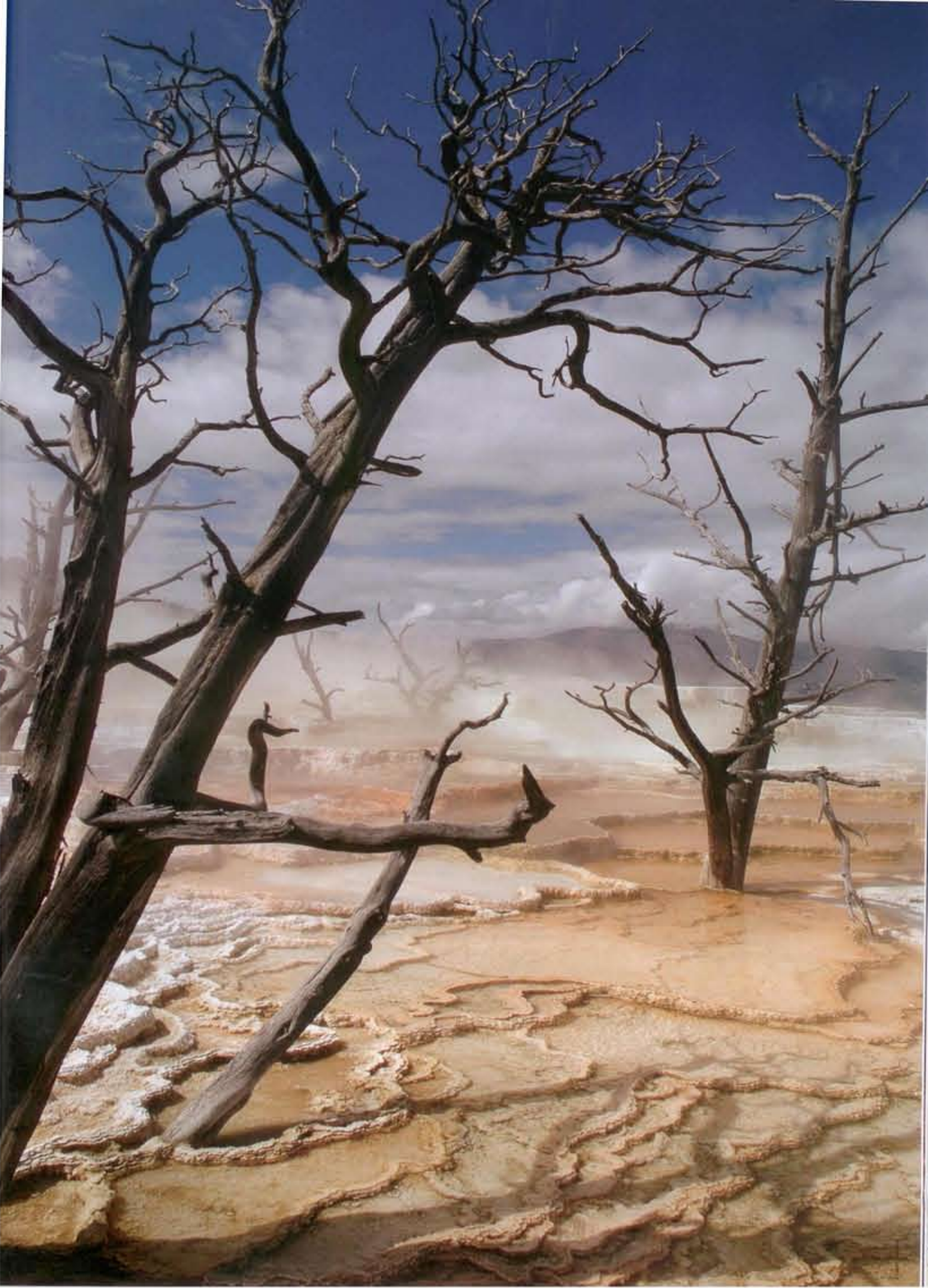
LOSLOPEND WILD

Ons avontuur start al meteen na de eerste wielomwenteling. Erg verwonderlijk is dat niet, want we rijden temidden van de Rocky Mountains. Straffer nog, we bollen over de Beartooth Highway, de mooiste 'drive' van de USA. Na 115 km bochtenpret verschijnt de toegangspoort van Yellowstone National Park, genoemd naar de gelijknamige rivier die er doorheen stroomt. Een Park Ranger maakt ons elk 20 dollar lichter, maar het leuke is dat het ticket zeven dagen geldig is zodat je als het ware in eerste versnelling het park kan doorkruisen. Trouwens, de maximumsnelheid binnen de grenzen van het park is vastgesteld op 45 mph. Dat is maar goed ook, want jaarlijks worden er honderden dieren vermoord onder auto's. Groot wild overleeft soms de klap, maar bezwijkt dan aan zijn verwondingen in het struikgewas. Enkele gouden regels geven we je alvast mee. Richt je blik niet alleen op de weg maar houd ook de beren naast het asfalt in de gaten, wild kan plots de weg oversteken en voorrangregels lappen ze aan hun poot. Verder is het verstandig om niet bij valavond te rijden, dieren zijn dan het actiefst in hun zoektocht naar voedsel. Als motorrijder ben je uiteraard nog kwetsbaarder, maar daar houdt een bizon met een gewicht van een kleine ton geen rekening mee.

DIERENTUIN

We schuiven verder op door het park langs de noordelijke 'looping road'. Al rijdend komen we ogen te kort om alles waar te nemen. Links kuieren bizens in de grasberm, sommige maken een wandeling op straat en stroppen het verkeer op. Niet dat iemand het erg vindt. Overal zoemen camera's en klikken foto's vanuit de auto's. Overal zie je een bighorn schape schuurt zijn rug tegen een rotsblok. In de lucht laat een arend zich drijven op de thermiek. Alleen wolven krijgen we niet te zien. Zij werden in 1995 geïntroduceerd in het park, wat nogal wat negatieve reacties uitlokte bij de lokale boerengemeenschap. Maar er werd een aardig compromis uitgewerkt. Boeren krijgen een schadevergoeding voor elk door wolven of beren gedood kalf of schaap. Die schadevergoeding is hoger dan de eigenlijke waarde van het levende vee, dus leven boeren, wolven en beren vreedzaam naast elkaar. Achter een scherpe bocht staat plots het verkeer helemaal stil. We schuiven langzaam naar voren, zetten de motor af en pas dan zien we wat er loos is. Een beer waggelt traag over het asfalt, kijkt even verbaasd over zijn schouder naar de verkeerschaos die hij heeft aangericht, en verdwijnt dan in het

REPORTAGE YELLOWSTONE NATIONAL PARK

struikgewas. Het lijkt allemaal een beetje op een dierenrijk, maar het is levensecht.

KOKENDE MODDER

We tuffen verder naar Mammoth Hot Springs, een vulkanische stoomketel die om de haverklap overkookt. Onder Yellowstone slaapt trouwens een gigantische vulkaan die regelmatig wakker wordt. De laatste echt grote uitbarsting is al 650 miljoen jaar geleden, maar op pensioen is de vuurspuwer nog lang niet. Elk jaar zijn er zowat 2000 aardbevingen in het Yellowstone gebied, voorlopig allemaal zonder veel gevaar. De ene eruptie doet je tas trillen, terwijl een andere als rollende donder onder de bodem van het park glijdt. Seismologen zijn het er echter allemaal over eens: vroeg of laat zal er een uitbarsting komen die verregaande gevolgen zal hebben voor onze gasplaat. De Mammoth Hot Springs vormen een toeristische topattractie, dat is meteen duidelijk als we de enorme parking oprijden. We kiezen een veilig plekje voor de motoren en trek-

ken over de houten wandelplatforms naar de hete bronnen, lukraak kiezend tussen het 'lower' en het 'upper terrace'. Het gros van de Amerikanen verbindt de twee platformen met de auto, wij stappen met stevige pas langs de bizarre kalksteenformaties. Overal pruttelt er warm water of kokende modder uit de poreuze bodem. Algen geven het gesteente een unieke kleurencombinatie. Uitgedroogde bomen vormen een soort erehaag voor dit geologisch natuurwonder. Hier kom je griezelig dicht bij het onstuimig kloppend hart van onze planeet.

BERGMEER

We trekken verder zuidwaarts door het park op weg naar Canyon Village. De canyon van Yellowstone is 32 kilometer lang en tot 350 meter diep. Een spectaculaire weg loopt parallel met de kloof waarin diep in het dal de Yellowstone River zich brutaal een weg naar beneden betelt. Het is een landschap waarin de tijd ongestoord zijn gang heeft kunnen gaan zonder dat de mens er zijn

stempel heeft kunnen op drukken. Voor motorrijders is dit de ultieme droom, korter bij de complete wildernis geraak je al rijdend niet. Na elke bocht hebben we telkens opnieuw het gevoel dat het panorama dat we voorgeschotelde krijgen nog mooier is dan het vorige. En zo tuffen we met open mond en grote ogen tot aan de oevers van Yellowstone Lake. Het meer heeft de vorm van een gemorst inktvlek en is meteen het grootste bergmeer van Noord-Amerika. Het grootste deel van het jaar is het dichtgevroren, maar in de zomer vormt het een majestueus duo met de besneeuwde bergketen die er achter ligt en als een wit gordijn boven het water zweeft. We rijden langs de oevers van het meer over een weg die op en neer welt en zich in de meest rare kronkels wringt om uiteindelijk te ontrafelen in een dood bos. Duizenden bomen staan er zieloos naast elkaar. Het laatste beetje leven is er door kevers uitgeknagd, wat overblijft is een woud van dorre, naaldfree stammen die bij de volgende stormvlase vernieuwdelijk terug-

REPORTAGE YELLOWSTONE NATIONAL PARK

Achter een scherpe bocht staat het verkeer helemaal stil. Een beer waggelt traag over het asfalt, kijkt even verbaasd over zijn schouder naar de verkeerschaos die hij heeft aangericht, en verdwijnt dan in het struikgewas.

de grond kletsen. Scherven zonlicht schieten als verlichte speren door de stervende bomen. De geur van rottend hout vult de lucht en we rijden in één ruk weg van deze trieste plek.

HONDSTROUWE SPUIJER

Veel meer leven is er op weg naar Old Faithful. Groene weiden waarop antilopen en elanden grazen worden de gitzwarte asfaltstrook af. Nu ja, voor zover we de teststrook nog kunnen zien. Auto's banen zich bijna bumper aan bumper een weg naar de hoofdattractie (de geisers) van het park. En precies deze toestroom van gemotoriseerd verkeer wordt een gigantisch probleem voor Yellowstone. Uitlaatgassen en oliesporen tasten ontgensprekelijk de fauna en flora

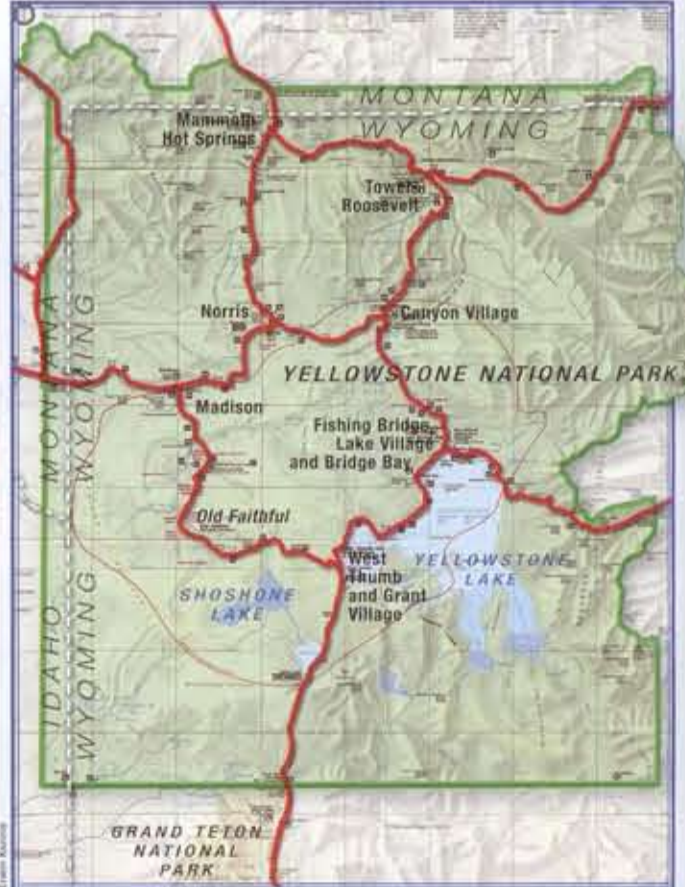
aan. Parkwachters worden tegen hun zin getransformeerd tot agenten die het verkeer in goede banen moeten leiden, waardoor ze voor hun oorspronkelijk takenpakket haast geen tijd meer hebben. Er gaan dan ook stemmen op om het voorbeeld te volgen van Yosemite National Park in Californië, waar de toeristen in hybride bussen door het park gereden worden.

We schuiven tergend langzaam mee met de niet aflatende verkeersstroom. Ruim honderd bochten later krijgen we dan toch zicht op de toeristische topattractie alhier: The Old Faithful. Mensen slenteren heen en weer over het uitkijkplatform, wachtend op de grootste spuijter ter wereld. En dan is het zover: de geiser komt luid fluitend tot leven, stuwt zijn waterstraal twintig meter hoog

om daarna al sissend de aflocht te blazen. We hebben er maar één woord voor: fenomenaal. De Old Faithful is een kaskraker mede omdat hij zo hondstrouw elk anderhalf uur zijn kunstvertoon en het talrijk opgekomen publiek gegarandeerd tevreden huiswaarts stuurt. Wij starten opnieuw de motoren, maar naar huis gaan we nog lang niet. Er is nog zoveel te zien en te doen. Een bezoek aan Yellowstone National Park is een niet te onderschatten opdracht, met steeds een achterliggend gevoel van onvoldaanheid, omdat je simpelweg niet alles kunt zien en vatten. In Yellowstone geeft de natuur je een les in nederigheid en je kunt niet anders dan ze gedeeve ondergaan.

TEKST EN FOTO'S: Erwin Kennis

REPORTAGE YELLOWSTONE NATIONAL PARK

YELLOWSTONE DOORGELICHT

Yellowstone, opgericht in 1870, was het eerste National Park ter wereld waar fauna en flora onder controle van de overheid beschermd worden. Het beslaat een oppervlakte van 9.000 vierkante kilometer, wat ongeveer overeenkomt met de oppervlakte van Corsica. Het park ligt grotendeels in de staat Wyoming, maar een klein stukje reikt eveneens tot in Idaho en Montana. Het park is te bereiken over geasfalteerde wegen via zeven ingangen. Vanaf 1 november tot 30 april wordt alleen de toegang vanuit Gardiner (Montana) sneeuwvrij gehouden. Weet immers dat Yellowstone op gemiddeld 2300 meter hoogte ligt waardoor er ook in de zomer nog sneeuw kan liggen die de doorgang belemmert. Het wegenstelsel bestaat uit een achtvormige lus van 250 kilometer, met daarop aansluitend de toegangswegen. De maximumsnelheid in het hele park bedraagt 45 miles (72 km per uur). Gemotoriseerd verkeer mag de weg niet verlaten, in de winter kan je wel met een sneeuwscooter over het ondergesneeuwde asfalt razen. De ingang

tot het park bedraagt voor een motor 20 \$, het ticket is tevens geldig voor Grand Teton National Park en is 7 dagen geldig. Overnachten in het park kan enkel op de aangeduide kampeerplaatsen, lodges of hotels. Een leuk hotel, vlak naast de Old Faithful Geiser, is de Old Faithful Inn, een historisch pand uit 1905. Vrij kamperen is ten strengste verboden, wat geleid tot de enorme hoeveelheid wild in de buurt maar logisch is.

TIPS VOOR MOTORRIJDERS

Als motorrijder ben je erg kwetsbaar als het op gebied van veiligheid aan komt, vandaar enkele goede tips:

- Leg de motor stil als je dieren spot.
- Blijf 100 meter weg van beren en wolven.
- Let speciaal op voor bizens, ze wegen een ton en halen een topsnelheid van 45 km/u
- Waak er over dat je niet ingesloten geraakt door een kudde bizens.
- Tank voor je Yellowstone in rijdt, benzine in het park is een stuk duurder.

• Pas je snelheid aan de zichtbaarheid en de omstandigheden aan. De snelheidslimiet van 45 miles is een maximum dat je absoluut niet altijd en overal hoeft na te streven. Dieren kunnen op elk ogenblik van de dag onverhoeds de weg oversteken.

• Rijd bij voorkeur niet bij valavond en zeker niet 's nachts.

• Let op voor slechte wegen: verzakkingen en vorstbuilen komen regelmatig voor.

• Reserveer je accommodaties (zeker als je het hoogseizoen - juli, augustus - visiteit) ruim op voorhand.

PRAKTISCHE INFORMATIE

Een motor huren: www.blackhillsrd.com
MEER INFO OVER HET NATIONAAL PARK:
www.nps.gov/yell
www.yellowstoneassociation.org
www.travelyellowstone.com
www.wyomingtourism.org
www.visitmt.com

